

tigede i Forbindelse med dette Spørgsmaal. Da man var kommet saa vidt, at man nu stod og behandlede Principperne, og saa den stærke Tilslutning fra den Side, som ønsker, at alle Skatter skal lægges over paa Jorden, ønskede jeg at imødegaa de Paastande, som er fremsat fra den Side, og ved Beviser klarlægge, hvorledes Virkningen af en Overgang til en ren Grundskyld vilde blive. Det glæder mig i øvrigt, at den højtærede Minister ved Overvejelsen af Forslaget om Grundskyld er kommet til det Resultat, at en Overgang til ren Grundskyld vilde virke uretfærdigt. Det er den samme Opfattelse, som jeg har næret i adskillige Aar.

Med Hensyn til Gas- og Elektricitetspriserne her i København skal jeg sige til den højtærede Minister, at det var jo ikke Priserne, jeg nævnte i min Tale i Gaar, men det var den Kendsgerning, at man her i København tager 12—14 Mill. Kr. ind i Form af en Beskatning paa Gas og Elektricitet, og det kan man jo slet ikke komme udenom ved at vise hen til, at Gas- og Elektricitetspriserne har man bragt saa langt ned ved en rentabel Drift og en god Administration. Thi saa vidt jeg forstaaer de Regnskaber, som jeg har set her fra København, indkasserer man, foruden at man har afskrevet et rundeligt Beløb, hvad jeg finder rigtigt, paa de forskellige Gas- og Elektricitetsværksanlæg, et meget stort Beløb, som gaar ind i Finanskassen til Brug i andet Øjemed, til Afholdelse af andre Udgifter indenfor Københavns Kommune, og det, jeg ønskede med mine Udtalelser i Gaar, var blot at paapege den store Forskel, som der er i Socialdemokratiets Stilling, naar der er Tale om Beskatningen til Staten og Beskatningen til Kommunen. Jeg paastod i Gaar, og jeg gentager i Dag, at den indirekte Beskatning, som Venstre har gennemført, er for intet at regne imod, at man her i Københavns Kommune beskatter Gas og Elektricitet, fordi Gas og Elektricitet er en daglig Forbrugsartikel, og Beskatningen deraf rammer de daarligst stillede i meget højere Grad end den indirekte Beskatning til Staten, som Venstre har gennemført.

Med Hensyn til Jordvurderingen sagde den højtærede Minister, at det var en Misforstaaelse, at Ejendomsskyld var et bedre Grundlag end Jordvurdering. Efter min Erfaring som Vurderingsformand, hvor jeg i hvert Fald to Gange har været med til i en Bykommune at gennemføre Jordvurdering i Forbindelse med Ejendomsskyldvurdering, er det yderst vanskeligt at fastsætte en retfærdig Vurdering af Jorden i en saadan Bykommune. Jeg tror, der skal

adskillige Jordvurderinger til, før man naar til en nogenlunde retfærdig Vurdering af Jorden i en saadan Bykommune. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Wilmann havde en anden Opfattelse, men den Opfattelse, jeg her har gjort mig til Talsmand for, har jeg faaet ved selv at deltage i dette Vurderingsarbejde — Tiden tillader jo ikke at komme ind paa en nærmere Argumentation —, og den tror jeg er rigtig, baade naar det gælder Byerne ude omkring og i Almindelighed ogsaa Københavns Kommune.

Det er sagt, at man straffede de flittige og driftige ved Ejendomsskylden. Jeg søgte i Gaar at paavise det modsatte. Jeg tror, man ved Vurderingen af Jorden ofte kommer til at vurdere den daarlige Jord for højt i Forhold til den gode Jord. Det er i hvert Fald en almindelig Anke ude i Kommunerne, at den gode Jord er vurderet for lavt i Forhold til den daarlige Jord. Jeg tror, at naar man sammenligner Vurderingen til Grundværdibeskatningen med Vurderingen til Ejendomsskyld, er Grundvurderingen af de daarlige Ejendomme forholdsvis for høj, medens de gode Ejendomme sjældent staaer for højt.

Jeg forstod, at den højtærede Minister ikke vil være med til en Begrænsning af Skatten paa fast Ejendom. Jeg vil derfor stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvor højt han mener det forsvareligt at gaa med Hensyn til Beskatning af fast Ejendom. Af det foreliggende Lovforslag ser vi, at Gennemsnitsbeskatningen taget efter Grundværdien er 2,46 pCt. Jeg nævnte i Gaar som Eksempel en enkelt Ejendom, om hvilken jeg har indhentet Oplysninger, der var faste Skatter til Amt og Kommune 4 pCt. Jeg vil altsaa gerne spørge Ministeren, hvor højt han mener det forsvareligt at gaa med Hensyn til Beskatning af faste Ejendomme. Den højtærede Minister førte jo et Forsvar for Nedfældningen af Hartkornsskatten, men jeg mangler fremdeles Begrundelse for, at det nu skulde være retfærdigt at nedfælde Hartkornsskatten, som man fra alle Sider i 1903 var enig om var uretfærdig. Den højtærede Minister har ikke givet nogen Begrundelse, som jeg finder fyldestgørende, og jeg tror heller ikke, Ministeren vil være i Stand til at give en saadan.

Med Hensyn til den nedbrændte Fabrik, som den højtærede Minister nævnte, gik han ud fra, saa vidt jeg forstod, at naar vedkommende Ejer fik Assurancesummen, havde han derigennem Erstatning. Men den Erstatning, han faar ved Assurance-